

Ս. ՏԵՂԵԱՅ ԴԻԻԱՆԵԼՆ

Փետրուար 26ին, երեք աւագ համայնքներու ներկայացուցիչները ժողովի նստեցան Երուսաղէմի Վսեմ. Կառավարիչին գրասենեակը, ճշգեղու համար Մեծ Պահոց եւ Ս. Զատիկի շրջանի սրբազան արարողութիւններու ժամանակացոյցը, Ս. Յարութեան Տաճարէն ներս:

Ըստ ընկալեալ աւանդութեան, Մեծ Պահոց շրջանի ամէն Կիրակի եւ յաջորդաբար շերիք Պատրիարքները «Հրաշափառ»ով մուտք կը գործեն Ս. Յարութեան Տաճարէն ներս, յատուկ մեծահանդէս թափօրով եւ շքեղ ծիսակատարութեամբ. Իւրաքանչիւր համայնք ներկայացուց այս տարուան թուականները մուտքերուն եւ տօնակատարութեանց:

Նոյն առթիւ կազմուեցաւ նաեւ Զատիկական շրջանի ժամանակացոյցը, առանց որեւէ դժուարութեան, որովհետեւ որեւէ առարկութիւն չկատարուեցաւ որեւէ իրաւունքի մասին:

Վերոյիշեալ երկու ժամանակացոյցները տպագրուեցան եւ զրկուեցան համայնքներուն ի գործադրութիւն:

Սաղիմական աւանդութիւն մը կ'ուզէ որ Համբարձման լիւրան վրայ կատարուի Համբարձման տօնակատարութիւն տարին երկու անգամ. մին՝ Մեծ Պահոց Վեցերորդ (Գալստեան) Կիրակիին, իսկ միւսը՝ Համբարձման տօնին:

Այս տարի եւս կատարուեցաւ Համբարձման առաջին տօնակատարութիւնը, նախագահութեամբ Ս. Պատրիարք Հօր եւ մասնակցութեամբ ամբողջ Միաբանութեան:

Այս առթիւ կը վերապնենք այստեղ Համբարձման լիւրան վրայ հայոց վայելած անցեալի փառաւոր եւ այսօրուան անշքացած դիրքի մասին հետեւեալ գրութիւնը:

Գրքոյկը, որմէ կատարած ենք մեր արտատպումը կը կոչուի «Բովանդակութիւն լեզուային և եկեղեցականութեան», եւ կը վերագրուի Սահակ Նպս. Խաչատրեանի (ապա Կաթողիկոս Կիլիկիոյ): Տպուած է Երուսաղէմ, 1900ին: